



ת"פ 47278/05/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד סרגיי אברמוב, הנאשם

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 47278-05-17 מדינת ישראל נ' אברמוב

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
סרגיי אברמוב - הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעות דין מיום 11.12.17 ומיום 6.5.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום שצורפו זה לזה, כדלקמן:
- **בת"פ 47278-05-17** - בשתי עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
לפי כתב האישום, ביום 1.10.16, בשעות הצהריים, שהה הנאשם במתחם הקניות בצומת ביל"ו יחד עם בת זוגו וילדיהם. הנאשם נכנס לחנות '200 סנטר', פתח בקבוק שתיה ושתה אותו. בהמשך לקח הנאשם צמר גפן, הכניסו לתיק שחור ויצא מהחנות מבלי לשלם עבור המוצרים בשווי 24 ₪. בהמשך, נכנס הנאשם לחנות 'ספייסז', נטל 3 מחבתות בקופסאות קרטון ויצא עמם מהחנות מבלי לשלם עבור המוצרים בשווי 737 ₪ (להלן - "**כתב אישום ראשון**").
- **בת"פ 56218-02-19** - בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום, ביום 17.7.18, בשעות הצהריים, נטל הנאשם מדלפק בסופר "היפר כהן" טלפון נייד מסוג גלקסי השייך למתלוננת (להלן - "**כתב אישום שני**").
2. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 4.9.19, ציין כי הנאשם בן 52, גרוש בשלישית, אב לחמישה ילדים. בנו הקטן סבל ממצוקה נשימתית במהלך הלידה וכתוצאה מכך נפגעה ראייתו ונשימתו והוא מוכר כבעל נכות לצמיתות בשיעור של 100%. הנאשם תיאר קשר קרוב עם בנו ודאגה לבריאותו. הנאשם תיאר, כי בת זוגו הנוכחית תומכת בו כלכלית ורגשית. אמו של הנאשם מתמודדת עם מחלת הסרטן ובמהלך חייו סייע לה רבות. הנאשם עבד במספר מפעלים החל משנת 2005, אולם עבודתו הופסקה על רקע מעצר בתחום התעבורה
עמוד 1



בחודש מרץ 2018. עוד מסר הנאשם, כי במשך שנתיים סבל מכאבי בטן עזים עד שהתגלו לו פוליפים בכיס המרה. הנאשם פנה לביטוח לאומי לקביעת נכות אולם טרם הסתיים ההליך. שירות המבחן ציין, כי הנאשם מודה בביצוע העבירות ולוקח עליהן אחריות. הנאשם שיתף כי נחשף באמצעות חבר להתנהלות שולית בתחום הרכוש וכי עת נכנס לחנויות חש דחף לגנוב למרות ידיעתו כי מעשיו פסולים. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם שולב בקבוצה לעצורי בית במסגרת צו פיקוח מעצר ובהמשך שולב בקבוצה תעבורה. הנאשם תיאר כי על אף הקושי השפתי הצליח להרגיש חלק מהקבוצה ולהבין את התכנים שהועברו.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם עורך מאמצים לתפקד באופן חיובי במשפחתו, ולהוות דמות חינוכית לילדיו. טרם התדרדרותו הבריאותית, יציבותו התעסוקתית של הנאשם ומשפחתו היוו עבורו ערך מרכזי בחייו. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתייחס באופן מקל ומצמצם להתנהלותו השולית בתחום הרכוש וכי ענישה קודמת בתחום הרכוש לא היוותה אלמנט הרתעתי עבורו. לצד זאת, התרשם שירות המבחן ממוטיבציה לשינוי באורחות חייו ומנזקקות טיפוליות. הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות ולהאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של הפרט והגנה על פרטיותו של אדם. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית. לטענתה, הנאשם ביצע שתי עבירות של גניבת ציוד משתי חנויות בשווי של 761 ₪. הנאשם גם גנב טלפון נייד, אשר הונח על דלפק בסופר. הנאשם ביצע את הגניבות במקומות ציבוריים, לא נרתע מעוברי אורח ואין מדובר במעידה חד פעמית. הנאשם לווה באירוע מושא כתב האישום הראשון על ידי אשתו והילדים, ואילו את האירוע מושא כתב האישום השני ביצע במהלך ניהול ההליך הפלילי בכתב האישום הראשון.

5. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. עוד טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר לתקופה של חודשיים ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

6. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 53, הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי והעדת עדים; לחובת הנאשם 6 הרשעות בעבירות אלימות, לרבות אלימות במשפחה, עבירת מין, הונאה בכרטיס חיוב וגניבה. על הנאשם הוטלה בעבר אך ענישה צופה פני עתיד, אולם הוא המשיך לבצע עבירות, ואף ביצע את העבירה בכתב האישום השני עת היה באיזוק אלקטרוני; לחובת הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 3 חודשים; מהתסקיר עולה כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מביע בוושה וחרטה. כן מתואר בתסקיר מצבו הרפואי המורכב. שירות המבחן התרשם מסיכון לביצוע עבירות רכוש והמליץ על שילובו בטיפול; הרכוש שנגנב לפי כתב האישום הראשון, הוחזר לבעליו.

7. לטענת באת כוח התביעה, אין לאמץ את המלצת שירות המבחן משום שמדובר בהמלצה מקלה ביחס לנאשם שטרם שולב בהליך הטיפול.

8. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם בגין כתב האישום הראשון מאסר לתקופה של חודש, ובגין כתב האישום השני, מאסר לתקופה של 3 חודשים. כן עתרה להפעיל את המאסר על תנאי,



חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננת בכתב האישום השני.

9. עוד עתרה להטיל את העונש במצטבר למאסר בדרך של עבודות שירות שאותו מבצע הנאשם בתיק תעבורה בו הורשע, ובלבד שהנאשם ימצא מתאים לביצוע עבודות השירות.

10. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי העבירות אינן חמורות וכי הנאשם גנב בקבוק שתיה, צמר גפן וסירים. לטענתו, הנאשם כלל לא התכוון ליטול את הסירים באופן קבוע, אלא אך יצא אחרי בנו.

11. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ומתבייש במעשיו; הנאשם מטפל בהוריו ובאחיותיו; הנאשם עבד כמלגזן במפעל, אולם לאור מחלתו אושפז ורק לאחרונה החל להתאושש; הנאשם משתף פעולה בקבוצה הטיפולית.

12. מכאן עתר שלא להפעיל את המאסר על תנאי ולחלופין, להפעילו בחופף לעונש שיוטל בתיק, לצד צו שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי וקנס סמלי לאור מצבו הכלכלי.

13. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצטער.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

14. כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד, ומרחק הזמנים בין כתבי האישום הוא כשנתיים. מכאן, שבהחלט מבחן הקשר ההדוק, יש לקבוע מתחם עונש נפרד בגין כל אחד מכתבי האישום (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.

16. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של הפרט לצד הפגיעה בפרטיותו של אדם ושלומו הנפשי. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון היא נמוכה. הנאשם גנב מוצרים בסיסיים משתי חנויות בשווי של ₪ 761 בלבד. הפגיעה כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום השני היא נמוכה - בינונית. הנאשם גנב טלפון נייד, שמטבע הדברים מצויים בו תכנים רבים בעלי ערך שלא יסולא בפז. עם זאת, הנאשם ביצע את העבירות ללא תחכום ותכנון מוקדם, אלא תוך ניצול הזדמנויות שנקרו בדרכו.

17. יוער, כי הנסיבות שעניינן ביצוע עבירות עת היה נתון באיזוק אלקטרוני ולמרות מאסר על תנאי בר הפעלה - עניינן בקביעת העונש בתוך המתחם והן אינן נסיבות לקביעת המתחם.

18. מדיניות הענישה הנהוגה במקרה דומים של עבירות רכוש במדרג נמוך כוללת מנעד ענישה הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: רע"פ 7224-14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14); ע"פ (ת"א) 54440-12-16 גרשון נ' מדינת ישראל (1.3.17); ת"פ (רח') 51394-11-17 מדינת ישראל נ' פיגנבוים (21.1.19); ת"פ (רמ') 3079-04-13 מדינת ישראל נ' רובינשטיין (24.2.16); ת"פ (י-ם) 16142-11-14 מדינת



ישראל נ' אבו רמילה (2.3.16); ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 **מדינת ישראל נ' ווגמן** (21.7.15); ת"פ (רח') 27767-03-14 **מדינת ישראל נ' ג דין** (19.1.15); ת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.13).

19. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירה של גניבת טלפון נייד, ללא תכנון ותחכום ושלא בדרך של ניצול מצוקה, כוללת מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13); ת"פ (רח') 26721-04-17 **מדינת ישראל נ' קאופמן** (8.10.18); ת"פ (רח') 24407-02-17 **מדינת ישראל נ' דוקרקר** (5.7.18); ת"פ (פ"ת) 30192-04-13 **מדינת ישראל נ' מלמד** (3.2.15)).

20. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; הרכוש שנגנב בכתב האישום הראשון הוחזר לבעליו; מצבו הרפואי של הנאשם אינו קל והוא סובל מפוליפים בכיס מרה; לנאשם 5 ילדים, מתוכם שני קטינים, הקטן שבהם מוכר כבעל נכות לצמיתות בשיעור של 100%;

לחובתו של הנאשם 6 הרשעות בעבירות רכוש, אלימות ומין שבוצעו בין השנים 2004 - 2016. כל תיקיו של הנאשם הסתיימו בענישה צופה פני עתיד (עת/1); הנאשם ביצע את העבירות למרות המאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים התלוי ועומד נגדו (עת/2); יתר על כן, את העבירה מושא כתב האישום השני ביצע עת היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני.

מתסקירי שירות המבחן, עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם, התומך בהוריו ובאחיותיו; הנאשם עבד למחייתו במפעלים ליצור ארגזים, אולם עבודתו הופסקה על רקע מעצרו בעבירות תעבורה. הנאשם שולב תחילה בקבוצה טיפולית של עצורי בית ובקבוצה טיפולית לעבירות תעבורה. שירות המבחן ציין, כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו אולם מתייחס באופן מקל ומצמצם להתנהלות שולית בתחום הרכוש וענישה קודמת לא הרתיעה אותו. להתרשמות שירות המבחן, לאור המוטיבציה שהביע הנאשם לשינוי באורחות חייו ומוכנות להשתלב בקבוצה טיפולית, יש מקום לסיים ההליך בענישה שיקומית.

22. באיזון בין הנסיבות לזכות הנאשם, משמע הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות ומצבו הרפואי ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר עברו הפלילי, לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל אך צו שירות לתועלת הציבור, צו מבחן והארכת מאסר על תנאי. עונש מסוג זה אינו מתאים לנאשם בעל עבר פלילי כדוגמת זה של הנאשם, שאך לאחרונה החל בהליך שיקומי.

23. מכאן, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא מעט מתחת לחלקם האמצעי של המתחמים והוא כולל מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.



24. המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 3 חודשים מת"פ (ק"ג) 1110-05-14 (עת/2) הוא חב הפעלה ומכאן שלא נהירה עתירת בא כוחו שלא להפעילו. עם זאת, לאור הודאתו של הנאשם והליך השיקום שבו החל ליטול חלק, המאסר יופעל חלקו במצטבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

25. בהודעת הממונה על עבודות שירות מיום 25.12.19 ביקש דחייה למתן חוות דעת הואיל והנאשם מבצע עונש עבודות שירות בתיק אחר לתקופה של 7 חודשים ואמור לסיימם ביום 18.3.20. בחוות דעת נוספת מיום 29.12.19 הוסיף הממונה, כי לא נמצא לנאשם מקום להשמה בעבודות שירות הואיל וטרם סיים ריצוי עונשו בעבודות שירות. עוד הוסיף, כי בשל היעדרויות מוצדקות לא ניתן באופן אופרטיבי לקבוע מועד תחילת ביצוע בתיק זה ולקבוע מקום להשמה. נכון להיום מועד סיום הביצוע הוא 19.3.20 חלף יום 23.2.20.

26. אין בידי להיעתר לבקשת דחייה זו שיש בה כדי לדחות את מועד גזר הדין שלא לצורך. הנאשם מבצע עבודות שירות ומכאן שהוא כשיר לביצוע עבודות שירות. גם לא נמסר כי היו קשיים כלשהם בביצוע. מכאן, שניתן כבר עתה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. עם זאת, הנאשם יחל את עבודות השירות בסיום עבודות השירות אותם הוא מבצע.

סוף דבר

27. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 4 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות.

ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ (ק"ג) 1110-05-14 לתקופה של 3 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר למאסר המוטל בתיק זה, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות;

הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 22.3.20. ככל שהיא צורך בדחיית תחילת ביצוע בשל אי סיום עבודות שירות, הממונה יהיה רשאי לפנות לבית המשפט בעניין זה. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ה. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפני את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ו. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו, הנאשם ישלם את הקנס עד ליום 1.4.20;

ז. הנאשם ישלם למתלוננת, הגב' אסתר נעמן, עדת תביעה מספר 1 בכתב האישום השני, פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים יפקיד במזכירות בית המשפט ב-2 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.2.20 והשני עד ליום 1.3.20.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

עמוד 5



זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' טבת תש"פ, 30 דצמבר 2019, בנוכחות התובעת עו"ד גבעוני, הנאשם וב"כ עו"ד דוד ביטון.